

на виведений капітал, у прибуткових компаній буде залишатися більше грошей, які вони зможуть вкладати в свій розвиток.

Отже, можна прогнозувати, що впровадження такої реформи в перспективі має дати позитивний результат як для суб'єктів господарювання, так і для української економіки.

1. Податок на виведений капітал на заміну податку на прибуток / Проект «Податок на виведений капітал на заміну податку на прибуток». URL: <http://b2future.org.ua/#rec7917051>.

2. Порівняльна таблиця до проекту Закону України про внесення змін до Податкового кодексу України щодо податку на виведений капітал / КМ Портал. URL: http://kmp.ua/wpcontent/uploads/2016/06/ECT-comparative-table_-10_2016.pdf.

3. Через введення податку на виведений капітал бюджет втратить на перших порах до 40 мільярдів / Інформаційна агенція Уніан. URL: <http://economics.unian.ua/finance/2117446-ministr-finansiv-cherez-vvedennya-podatku-navivedeniy-kapital-byudjet-vtratit-na-pershih-porah-do-40-milyardiv.html>.

Мірошник Р.О.

к.е.н., доцент

Дроботій О.А.

студент

Національний університет «Львівська політехніка»

РОЛЬ УПРАВЛІНСЬКОГО КОНСАЛТИНГУ В РОЗВИТКУ БІЗНЕСУ

В сучасних ринкових умовах спостерігається тенденція виходу великих підприємств з виробничої, соціальної сфери і сфери послуг на ринок консультивання. Сьогодні значна частина світового ринку цих послуг належить 20 найбільшим консалтинговим підприємствам. Проте основну частину консалтингового ринку становлять дрібні і середні консалтингові підприємства.

Основним завданням управлінського консалтингу в розвитку бізнесу є надання допомоги клієнтам у визначенні та дослідженні управлінських та ділових проблем, наданні рекомендацій та прийнятті ефективних та оптимальних управлінських рішень. Власне потреби клієнтів формують перелік консалтингових послуг, основними з яких є [1]:

– дослідження та аналіз ринку, що передбачає оцінку розміру та структури ринку, аналіз поведінки споживачів та конкурентів, а також виявлення тенденцій та динаміки розвитку ринку;

– розробка стратегії розвитку підприємства, що полягає у виявленні сильних та слабких сторін, можливостей та загроз організації;

– фінансовий менеджмент, що передбачає аналіз фінансового стану підприємства, оцінку систем та методів фінансового планування;

– підготовка та експертиза інвестиційних проектів, що забезпечують обґрунтування інституційної та технічної можливості реалізувати проект;

– управління маркетингом, що охоплює дослідження маркетингового середовища підприємства, розроблення маркетингової стратегії;

– управління виробництвом, що передбачає аналіз виробництва з точки зору трьох складових виробничого процесу – продукції, методів та принципів організування виробничого процесу та планування, організування існуючих трудових ресурсів;

– управління персоналом, що охоплює вирішення питань щодо кадрової політики фірми;

– управління інформаційними технологіями, що охоплює розроблення комп'ютерних методів управління виробництвом, фінансами, маркетингом, бухгалтерським та фінансовим обліком.

Важливу роль у розвитку бізнесу відіграють консалтингові організації. Особливої допомоги з боку професійних зовнішніх консультантів потребують підприємства, у яких порівняно невеликий штат працівників і менеджерів, які не можуть мати потужних

маркетингових відділів, відділів розвитку та досліджень. Сьогодні в сучасному бізнесі існують проблеми, пов'язані відсутністю чи недостатністю нових технологій, що потребує залучення консультантів для вирішення управлінських проблем, у напрямку розроблення системи маркетингового планування, формування сучасної моделі мотивації персоналу, а також під час створення антикризових програм. Основне призначення консалтингу для бізнесу – це комплексна допомога керівникам уникнути типових помилок в управлінні, що має забезпечити завчасне запобігання невиправданих витрат і збитків, що, як правило, в декілька разів перевищують оплату послуг консультантів.

Верба В.А., Решетняк Т.І. *Організація консалтингової діяльності*: навчальний посібник. К.: КНЕУ, 2009. 244 с.

Мочурад З.Я.
студентка
Дзюрах Ю.М.
асистент

Національний університет «Львівська політехніка»

ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ ПОНЯТТЯ «ТЕРИТОРІАЛЬНА ГРОМАДА»

Реформування системи місцевого самоврядування на засадах децентралізації передбачає формування спроможних, самодостатніх об'єднаних територіальних громад, які здатні самостійно або через відповідні органи місцевого самоврядування забезпечити належний рівень надання послуг з урахуванням ресурсного забезпечення адміністративно-територіальної одиниці.

В останні роки держава проводить політику спрямовану на посилення дієздатності та спроможності територіальних громад, підтверджуючи процес добровільного об'єднання територіальних громад, який розпочався в 2015 р.

Важливість створення необхідних умов для становлення спроможного місцевого самоврядування підкреслює обрання Україною курсу на децентралізацію влади. Важливим напрямом державної політики є пріоритет розвитку самодостатніх об'єднаних територіальних громад, адже саме на їх рівні вирішуються найважливіші питання місцевого значення й задовольняються найнеобхідніші потреби кожної людини [5].

В Європейській хартії місцевого самоврядування, зокрема, зазначено, що «одним із специфічних суб'єктів місцевого самоврядування є територіальна громада. Її специфіка полягає в тому, що на місцевому рівні можна розглядати перетворення територіальної громади з учасника управління на його первинного суб'єкта. Як відомо, під управлінням розуміють будь-який цілеспрямований вплив суб'єкта управління на об'єкт управління. Але в умовах самоврядування очевидно сильнішим є вплив управлінської системи самої на себе. Отже, є не дві системи – управлінська і та, якою управляють, а одна – самоуправлінська. Самостійність місцевого самоврядування, що знаходить свій вияв у організаційній і матеріально-фінансовій відокремленості, самостійному вирішенні місцевих справ у рамках компетенції, закріпленої законодавством, самостійній відповідальності органів і посадових осіб місцевого самоврядування» [1].

У Конституції України (ст. 140-143), зокрема, зазначено, що «територіальна громада – це жителі одного чи декількох населених пунктів, які добровільно об'єднуються в одну територіальну громаду для вирішення питань місцевого значення, а саме: обирають сільського, селищного чи міського голову, який очолює виконавчий орган ради та головує на засіданнях виконавчого комітету та ради, старост та депутатів ради, які представляють та захищають інтереси всієї громади; управляють майном, що є в комунальній власності; затверджують програми соціально-економічного та культурного розвитку і контролюють їх виконання; затверджують бюджети відповідних адміністративно-територіальних одиниць і